

— критичне мислення: здатність аналізувати інформацію, вбачати в ній приховані смисли, аргументовано формувати об'єктивну картину світу; спроможність оцінювати користь або шкоду від взаємодії з медіатекстом;

— творче медіасприймання: вдумливе сприйняття медіатекстів й вибудовування на його основі нових образів, творчих ідей для реалізації власних задумів; утворення особистих образно-сміслових конструктів як набуття нового смислового досвіду; глибинне розуміння не лише окремого медіасміслового конструкта, а й загальне осмислення і глобальне бачення світу медіареальності з його закономірностями і тенденціями розвитку.

Список використаної літератури

1. Герасимова Н. С. Вплив медіа-культури на особистість / Н. С. Герасимова // Гілея: наук. вісн. : зб. наук. праць. — Київ, 2015. — Вип. 97. — С. 312—317.
2. Жилавская И. В. Медиаобразование молодежной аудитории : монографія / И. В. Жилавская. — Томск : [б. и.], 2009. — 322 с.
3. Курган К. Медіакультура сучасного студента крізь призму феномену "медіапростір" / К. Курган // Теоретична і дидактична філологія : зб. наук. праць. — Переяслав-Хмельницький, 2012. — Вип. 12. — С. 83—88.
4. Лупак Н. М. Медіакультура як фактор розвитку особистості в умовах глобалізації інформаційного простору / Н. М. Лупак // Наук. праці Донецького нац. техн. ун-ту. Серія "Педагогіка, психологія, соціологія". — 2010. — Вип. № 7. — С. 24—29.

5. Федоров А. В. Развитие медиакомпетентности и критического мышления студентов педагогического вуза / А. В. Федоров. — Москва : Изд-во МООВПП ЮНЕСКО "Информация для всех", 2007. — 616 с.
6. Череповська Н. Формування візуальної медіакультури особистості засобами медіаосвіти / Н. Череповська // Культура народів Причорномор'я. — 2007. — № 120. — С. 184—187.
7. Шведова Я. В. Медіаосвіта як засіб формування медіакультури студентів / Я. В. Шведова // Наук. записки кафедри педагогіки. — Харків, 2011. — Вип. 26. — С. 193—200.

В статті освітлені питання формування медіакультури сучасного молодого покоління, определена и обоснована важность получения им медиаобразования, чтобы уметь анализировать и оценивать медиатексты, перерабатывать полученную информацию, отсеивать лишнюю, вырабатывать собственную точку зрения, уметь замечать медиаманипуляции и выбирать эффективные способы защиты от медиавливания.

The article deals with the question of the formation of the media culture of the modern young generation, and the importance of obtaining media education for them in order to be able to analyze and evaluate media texts, to process the received information, to isolate the superfluous, to develop their own point of view, to be able to notice media manipulation and to choose the most effective methods of protection from media influences, is determined and grounded.

Надійшла до редакції 5 січня 2017 року

КНИГОЗНАВСТВО. ВИДАВНИЧА СПРАВА

УДК 01(091)(477)

Анастасія Зелінська,

аспірант кафедри видавничої справи і редагування
Інституту журналістики Київського національного
університету імені Тараса Шевченка

Типологічна класифікація біографічних видань

У статті проаналізовано наявні підходи до класифікації біографістики, здійснено пошук оптимальної класифікації з урахуванням видавничого аспекту. В результаті проведеного дослідження запропоновано власну типологічну класифікацію біографічних видань на основі опрацьованої біографістики, виданої в Україні в період з 2005 до 2013 року. Розроблена типологічна класифікація може слугувати теоретичною основою для подальшого наукового осмислення біографічних видань та нон-фікшн книг загалом.

Ключові слова: біографістика, біографічна книга, нон-фікшн книга, типологізація книг.

Постановка проблеми. Біографістика — специфічне явище в типологічній парадигмі книжкової продукції, зокрема нон-фікшн сегменту. Біографічна книга є гуманітарним, людиноцентричним прочитанням національної та світової історії й культури. Така літера-

тура підносить знаннєвий рівень читача і водночас надає естетичне задоволення від спілкування з текстом як мистецьким феноменом. Раціональні та емоційні видання, що діють на різні когнітивні сфери людини, стають у пригоді й висококваліфікованому читачеві, й

нефахівцю, їх використовують у науковій роботі, навчанні та під час дозвілля чи відпочинку (а це вітально різні сфери). Сучасні біографічні книги виходять на різноманітних платформах (традиційні паперові, цифрові, мультимедійні), мають широкий діапазон дизайну — від бюджетного до подарункового. Вони промовляють до читача різними мовами, із різною мірою докладності висвітлюють життя і діяльність масштабних постатей, що зумовлює різний обсяг матеріалу. Отже, біографічна книга має складну типологічну природу.

Проте сьогодні ці видання науково не відрефлексовані й не описані. Зокрема, не зроблено спробу типологізувати їх за конкретними критеріями, оскільки немає єдиної вичерпної класифікації. Це суттєво стримує розвиток наукового дискурсу біографічної літератури (внаслідок термінологічної плутанини, підміни понять) і, власне, процес її створення та поширення. Наприклад, на книжкових полицях часто можна побачити видання, які на обкладинці мають позначку "нон-фікшн", проте це насправді художні оповіді про певну особу, есе чи навіть біографічні романи, бо автори на власний розсуд визначають жанр своїх творів і таким чином вводять в оману читачів. Постає закономірне питання: чому подібна плутанина залишається поза увагою редакторів? Утім, якщо ця література є, а теоретичної бази немає, такі жанрові аберації, либонь, закономірні.

Тож на актуальному етапі книговидавничої справи вкрай потрібна типологічна класифікація біографічних видань, оскільки вона дає змогу:

- чітко окреслити певний масив видань, що мають спільні ознаки, і структурувати його;
- розвивати терміносистему науки, адже в межах виокремлених видів надалі можна розрізняти підвиди;
- систематизувати знання про біографістику та її окремі види для полегшення редакційно-видавничого опрацювання.

Ця розвідка має привернути увагу колег і практиків до певної проблеми: по-перше, типологічну класифікацію біографістики не розроблено, а по-друге, її створення потрібно для з'ясування змістових меж контенту, оптимізації структури таких видань тощо. Пропонована класифікація біографістики є спробою закласити базу для її подальших типологічних досліджень.

Мета статті — розроблення типологічної класифікації масиву українських книг біографічного змісту (2005—2013 рр.) на підставі стандартизованих критеріїв.

Завдання статті полягають у тому, щоб:

- вивчити масив наукознавчої літератури з проблематики типологічної класифікації;
- узагальнити масив біографічної нон-фікшн літератури, виданої в Україні впродовж 2005—2013 рр.;
- розробити й запропонувати теоретикам і практикам видавничої справи типологію біографічних видань.

Матеріал дослідження. Типологічна розвідка виконана на матеріалі зібраного і вивченого масиву понад 1600 біографічних видань, випущених в Україні впродовж 2005—2013 рр. Це книжкова продукція понад 400 українських видавництв.

Методи. Для виконання поставлених завдань було використано широку методичну базу. На першому

етапі для опрацювання теоретичних надбань учених застосовано бібліографічний метод. На наступному етапі, при дослідженні характерних рис біографічної книги, використано методи: типологічного аналізу, узагальнення, синтезу, відтак фасетної класифікації, за допомогою якої побудовано власну типологічну класифікацію цього виду видань.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Насамперед звернімося до міждисциплінарних понять класифікації та типології, які є засадничими у пропонуваній роботі. Г. Швецова-Водка зазначає, що класифікація — це процедура розподілу певних об'єктів на класи (види, роди, типи, жанри) відповідно до найсуттєвіших ознак, притаманних об'єктам [1, с. 38], а процес здійснення класифікації називають "класифікуванням". Типологічна класифікація слугує для визначення видів документів, а типологія документа, на її думку, — розділ наукового знання, який визначає типи, види та інші типологічні підрозділи документів [1, с. 39]. Погоджуємося з Г. Швецовою-Водкою, що типологізація — це класифікація, побудована на застосуванні поняття "типу" як сукупності (стійкого сполучення) кількох ознак, котрі характеризують сутність речі або явища, а також з тим, що типологічні класифікації охоплюють зазвичай не весь клас документів, а певні підкласи з обумовленими межами.

В українському видавничому дискурсі сьогодні не так багато якісних робіт із ґрунтовної типологізації та класифікації видів видань. Енциклопедичні видання з книгознавчого аспекту типологізувала дослідниця Н. Черниш [2].

Докладно вивчивши публікації різного періоду на цю тему, що належать закордонним науковцям [3—7], узагальнимо: є кілька спроб класифікувати біографістику власне з літературознавчого погляду. До прикладу, американський дослідник Джеймс Джонстон (James C. Johnston) ще 1927 року видав у Нью-Йорку книгу "Біографістика: Література особистості" (Biography: The Literature of Personality) [7]. У цій монографії зроблено одну з перших спроб навести генеральну класифікацію біографічних жанрів новоєвропейської літератури. Науковець виокремив основні різновиди біографічного жанру: власне біографія, автобіографія, мемуари, щоденники, літературна сповідь, листи, біографічне есе, літературний портрет, література подорожей, біографічна поезія. В основу запропонованої класифікації покладено принцип композиційної організації матеріалу. Різновиди біографії, що їх виокремив Дж. Джонстон, доволі суперечливі, адже викликає сумнів правомірність віднесення до біографічного жанру "літератури подорожей", мемуарів, щоденників, "біографічної поезії". Автор описує різні біографічні жанри, ґрунтуючись винятково на відмінності їхніх формальних ознак.

Пол М. Кендал (Paul Murray Kendall) в енциклопедичній статті у "Британіці" (Encyclopedia Britannica) зауважує, що навіть із літературознавчого погляду "біографістику важко класифікувати. Зрозуміло, що є чимало видів життєпису, але один вид може легко переходити в інший; жодну стандартну основу для класифікації ще не розроблено. Фундаментальний

поділ, однак, пропонує корисний погляд: є біографії, написані з особистих знань про людину, та ті, які написані після проведення дослідження" [8]. Зауважимо, що книгознавчий та видавничий аспекти у попередніх дослідженнях не бралися до уваги загалом.

Виклад основного матеріалу. Осмислення досягнень та досвіду українського біографічного книговидання за 2004—2013 рр., а також низки важливих теоретичних досліджень із типології видань, опублікованих у різні роки [1; 9], дає підстави запропонувати авторську класифікацію біографічної літератури, що не лише зручна й корисна для видавців, а й відповідає вимогам нормативних документів з типології, перед-

усім ДСТУ 3017:2015 "Інформація та документація. Видання. Основні види. Терміни та визначення" [10]. Ця класифікація передбачає поділ біографістики, виданої в Україні впродовж 2004—2013 рр., за ознаками, наведеними у схемі 1. Запропонована типологічна класифікація не претендує на теоретичну всеосяжність, оскільки побудована на прикладному матеріалі українського видавничого ринку періоду 2005—2013 рр. і описує типологічні закономірності книг, випущених упродовж аналізованих років. Проте, вважаємо, ця розробка може стати у пригоді в подальшому вивченні біографістики та нон-фікш видань науковцям і видавцям-практикам.

Схема 1. Сучасна типологія біографічних видань

Цільове призначення. Чинний стандарт ДСТУ 3017:2015 дає змогу викласти класифікацію максимально дисципліновано. Оскільки виокремлюємо біографічні видання з-поміж іншої нон-фікш літератури¹, не розглядатимемо літературно-художні видання як елемент біографістики. Керуючись чинним стандартом, вирізняємо суспільно-політичне, науково-популярне та популярне цільове призначення біографічних видань.

Соціально-політичні біографічні видання містять відомості про життєвий шлях відомих політиків та громадських діячів. Книги про видатних особистостей мають значний функціональний потенціал і можуть використовуватися у різноманітних сферах суспільного життя. Такі видання розповідають про життя наших сучасників (Е. Франчук "Леонид Кучма: «Історію своєї країни ми писали с чистого листа...»", Київ, 2008) чи політиків минулого (Р. Пиріг "Михайло Грушевський", Київ, 2007).

Науково-популярні біографічні видання відповідають потребам фахового читача та містять переважно наукові біографічні розвідки — розгорнуті та поглиблені відомості про особу, її життєвий шлях та аспекти діяльності. Прикладом таких видань є праці Р. Горака,

присвячені Іванові Франку ("Іван Франко: біографічне дослідження", "Вершини людського духу: до життєпису І. Франка", "Друга спроба Івана Франка стати доцентом Львівського університету", "Так званий перший соціалістичний процес Івана Франка" (Луцьк, 2009).

Популярні біографічні видання мають на меті донести до масового читача інформацію про особистість цікаво та зрозуміло. Оскільки це нон-фікш видання, то воно має бути позбавлено вигадок, містити лише перевірені факти, однак у науково-популярній біографістиці можлива авторська інтерпретація поданої інформації, що зацікавлює читача яскравістю суб'єктивних спостережень і висновків. Такі видання також можуть мати нестандартний формат викладу матеріалу, як, наприклад, книга О. Ковалевської "Іван Мазепа у запитаннях та відповідях" (Київ, 2008).

Зазначимо, що у чинному держстандарті регламентовано доволі обмежене коло видань, що створює значне поле для дискусій. У цьому просторі — чимало тез, які, вочевидь, будуть остаточно розв'язані на рівні теоретичних докторських дисертацій. Зокрема, у стандарті немає визначення для поширеного серед нон-фікш літератури поняття інтелектуальної та мотиваційної книги. Така література останнім часом стає дедалі популярнішою у видавничій практиці. На думку редактора видавництва "Дух і літера" Л. Фінберга, "серйозна україномовна українська інтелектуальна

¹ Зелінська А. А. Ринок української біографічної книги в 2005—2009 рр.: основні статистичні показники / А. А. Зелінська // Вісник Книжкової палати. — 2016. — № 12. — С. 9—13.

книга з'явилася тільки в останні десятиліття. Раніше як винятки теж з'являлися, зокрема, історичні праці, але це тільки підтверджує правило. Думаю, що за десятиліття випущені сотні українських книг, і серед них — десятки, безумовно, світового рівня, книги, які вписуються у контекст світової культури" [11].

Поняття інтелектуальної та мотиваційної нон-фікшн літератури, часто вживані у сучасному українському медіапросторі, використовують і в біографічній літературі. Зокрема, вагомий сегмент припадає на книги автобіографічного характеру, що мотивують читачів вдосконалюватися, наслідувати приклад відомої персоналії, дають певні поради. Х. Содомора, літературний редактор "Видавництва Старого Лева", наголошує на важливості особистого прикладу автора в такій літературі: "...Критерієм книг мотиваційного калібру серед нон-фікшн літератури є якість біографії самого письменника. Адже коли читачеві дають поради щодо успіху в роботі та особистому житті, важливо знати автора таких порад. Повчання про досягнення цілей будуть слухними від тих, хто має відповідний досвід, знає, про що говорить, а його життя є переконливішим за слова" [12].

Сьогодні констатуємо високий рівень взаємопроникнення різних видів нон-фікшн літератури. До прикладу, книги А. Кокотюхи "Юля (спроба розгадати «феномен Ю. Тимошенко»)" (Харків, 2007) та "Юля. Второе дыхание (история успеха Ю. Тимошенко)" (Харків, 2008) одночасно можна віднести до соціально-політичної та мотиваційної біографічної книги. Науково-популярну й популярну біографістику часто використовують в навчальному процесі та самоосвіті в межах концепції безперервної освіти. Однак у жодному із досліджених видань не виявлено обов'язкових елементів навчального видання, як-от поділ на параграфи, питання для закріплення та ін., що дало б змогу виокремити за цільовим призначенням навчальні біографічні видання.

Читацька адреса. Хоча загалом читацьке призначення біографістики доволі широке, однак виокремимо кілька груп, які користуються відповідними різновидами видань.

Фахові читачі. До них належать історики, спеціалісти суміжних галузей, котрі звертаються до біографічного видання по інформацію, потрібну для наукової чи виробничої діяльності. На цю категорію читачів розраховані також "нішеві" видання, в яких подано біографію відомих у вузькому колі діячів, чие життя та діяльність можуть бути цікавими для спеціалістів певної галузі. Це, наприклад, такі книги: І. Готь "Професор Олександр Васильович Коваль — перший декан стоматологічного факультету у Львові" (Львів, 2007), О. Кіян "Володимир Антонович: історик й організатор «Київської історичної школи»" (Кіровоград, 2005). Біографічні видання, що відповідають потребам фахового читача, містять розвідки, проведені вченими; на такі джерела можна посилатися у наукових працях.

Масовий читач зазвичай цікавиться біографіями відомих людей, аби розширити кругозір, зрозуміти хід історичних подій та роль особистостей певної епохи

(В. Сергійчук "Кого предал гетман Мазепа" (Київ, 2006). Такий читач також прагне докладно ознайомитися з життєписом сучасників: політиків, громадських діячів (В. Качмарик "Юлія Тимошенко. Жінка із зовнішністю моделі і розумом Соломона" (Тернопіль, 2007), М. Жулинський "Віктор Ющенко: Випробування владою" (Харків 2005). Часто йдеться про постаті неоднозначні, діяльність яких викликає суперечливі оцінки, і ця дискусійність привертає увагу до особи.

Діти-читачі. Варто виокремити дитячу аудиторію, оскільки впродовж аналізованого періоду було видано 15% нон-фікшн книг саме для неї. Такі видання мають не лише науково-популярний характер, а й використовуються з освітньою метою, адже розповіді про видатних людей виконують і виховне завдання, слугуючи матеріалом для навчання, прикладом змістовно прожитого життя. Біографічні книги зацікавлюють дітей описом певної епохи, її основних фігурантів, мотивують до поглибленого вивчення історичних подій, творів тощо. Це, зокрема, серія книг видавництва "Грані-Т" "Життя видатних дітей" (Київ, 2006—2017), яка об'єднує понад 30 книжок сучасних українських авторів. Кожен із них мав змогу обрати власних кумирів — відомих письменників, художників, архітекторів, математиків, медиків, фізиків — та описати їхнє дитинство. Ці книжки надихають юних читачів прикладами яскравих біографій і спонукають розкрити свій потенціал, аби здійснити мрії й досягти мети.

За результатами дослідження аудиторної спрямованості біографістики, українська нон-фікшн книга сьогодні має відчутну лакуну: немає гендерно орієнтованих проектів, хоча вони були б цікавими та корисними для читачів і читачок. Відповідно, цю типологічну нішу не виокремлено в пропонуваній класифікації. До слова, за кордоном випуск гендерно орієнтованих книг вже став традиційним, адже громадськість, приміром, цікавить питання успішних жінок; наведемо, до прикладу, біографії Опри Вінфрі (Х. Гарсон "Опра Вінфрі: біографія", 2004), принцеси Діани (Е. Мортон "Діана: Її правдива історія", 1992) та інших. Тож українським видавцям варто було би зосередити увагу на цьому аспекті.

Склад основного тексту. За складом тексту біографічні видання поділяємо на моно- та полівидання. Більшість біографістики — це моновидання, що містять один твір одного автора про одну особу. Однак є книги, які охоплюють кілька творів, приміром збірки спогадів сучасників або кілька розвідок різних науковців про одну особу ("Олександр Маландій: прикмети людяності, із письменницького зошита, путівник доробку, судження з приводу" (Київ, 2007). Полівидання також можуть об'єднувати під однією обкладинкою історії багатьох людей (В. Скляренко "100 знаменитих жінок" (Харків, 2007—2009). У сегменті біографічної книги зазвичай переважають моновидання, адже в них концептуально цілісніше подано інформацію про одну особу.

Мовна ознака. За мовною ознакою біографістика поділяється на оригінальну та перекладну. Мовний пріоритет в оригінальних виданнях у різні історичні

періоди нашої держави коливався між російською та українською. Приміром, упродовж 2005—2009 рр. 70% біографістики видано українською, тоді як 2010—2013 рр. цей показник становив 58%, а частка російськомовних книг зросла до 40%². Варто зазначити, що більшість біографістики, виданої в Україні від 2005 до 2013 року — це оригінальні видання, тобто такі, що з'явилися вперше, не перекладені й не перевидані.

Частка перекладних книг, за нашими підрахунками, становить майже 7%, це, зокрема, біографії всесвітньо відомих діячів, життєвий шлях яких цікавить українського читача (Гаєр М. "Світ Канта: Біографія" (пер. з нім. Л. Марченко; Київ, 2007), а також життєпис вітчизняних діячів, виданий раніше іншими мовами та перекладений згодом українською ("Отець Сергій Булгаков: Нариси про християнського філософа та богослова (1871—1944)" (пер. з фр. І. Роговська; Львів, 2007).

Структура. За структурою біографічні видання можуть бути однотомними, багатотомними чи об'єднаними в серію. Видавець зазвичай обирає структуру видання залежно від кількості матеріалу, цільового призначення та запланованих публікацій. Якщо біографічний текст науково-популярний, його обсяг не надто великий, то доцільніше видати однотомник (наприклад, книга В. Терлецького "Розіллюсь по ріднім краю: П. Куліш у взаєминах із земляками; Суми, 2006). Якщо видання розраховано на фахового читача, містить ґрунтовні дослідження, описи сучасників, документи, то доцільніше обрати формат двотомника, як-от видання Є. Нахліка "Пантелеймон Куліш: особистість, письменник, мислитель" (Київ, 2007).

У серію зазвичай входять науково-популярні твори одного або кількох авторів, об'єднані спільною темою. Наприклад, серія видавництва "К. І. С.", яка має назву "Жінки в науці", містить перекладні видання одного автора С. Черрато: "Атомна сила: Невигадане життя Лізе Майтнер" та "Радіоактивність у родині: Невигадане життя Марії та Ірен Кюрі" (Київ, 2006).

Висновки. Результатом проведеного дослідження є авторська типологічна класифікація біографічних видань, розроблена за множиною стандартизованих критеріїв.

Проаналізувавши видані впродовж 2005—2013 рр. біографічні книги, автор класифікувала їх за такими ознаками: цільове призначення, читачка адреса, склад основного тексту, мовна ознака та структура.

За цільовим призначенням біографічні видання поділяємо на соціально-політичні, науково-популярні та популярні.

За читачкою адресою біографістика може бути спрямована на масову, фахову та дитячу аудиторію.

За складом основного тексту поділяємо біографістику на моно- та полівидання.

За мовною ознакою виокремлюємо оригінальні та перекладні видання.

За структурою біографічні видання можуть бути однотомними, багатотомними, об'єднаними в серію.

² Zelinska A. Ukrainian Market of Biography Book during 2010—2013: the Main Statistical Indicators / A. Zelinska // Science and Education a New Dimension. Humanities and Social Sciences. — Budapest, 2017. — V (22), I: 131. — P. 59—62.

Пропонована типологічна класифікація надає можливості для подальшого наукового осмислення біографістики та нон-фікшн книг загалом. Перспективними, на нашу думку, можуть бути дослідження редакційного опрацювання таких видань, відповідно до зазначених у класифікації типів, а також кількісні дослідження, ведення й аналіз статистики.

Список використаної літератури

1. Швецова-Водка Г. М. Типологія книги / Г. М. Швецова-Водка. — Київ : Книжкова палата України, 1999. — 68 с.
2. Черниш Н. Сучасна типологія енциклопедичних видань: книгознавчий аспект / Н. Черниш // Український інформаційний простір. — 2016. — Число 4. — С. 82—92.
3. Hans Renders. Theoretical Discussions of Biography: Approaches from History, Microhistory, and Life Writing / Hans Renders, Binne De Haan. — Boston : BRILL, 2014. — 294 p.
4. Peter France. Mapping Lives: The Uses of Biography / Peter France, William St Clair. — OUP/British Academy, 2004. — 350 p.
5. Maurois A. Aspects of Biography ; trans. S. C. Roberts. — Cambridge : Cambridge University Press, 1929.
6. Wool W. From "The of Biography" // Biography Past and Present. Selection and Critical Essays. — N. Y., 1965.
7. James C. Johnston. Biography: The Literature of Personality / James Chapman Johnston, Gamaliel Bradford. — N. Y. : Century Company, 1927. — 312 p.
8. Paul M. Kendall. Biography: narrative genre // Encyclopedia Britannica. — Mode of access: <https://www.britannica.com/art/biography-narrative-genre/>. — Title from the screen.
9. Типологія изданий. — Москва : Книжная палата, 1990. — 324 с.
10. Інформація та документація. Видання. Основні види. Терміни та визначення : ДСТУ 3017:2015. — Київ : ДП "УкрНДНЦ", 2016. — 38 с.
11. Хмельовська О. Леонід Фінберг: Що інтелектуальніша книга, то краще вона продається // Культурно-видавничий проект "Читомо". — Режим доступу: <http://www.chytomo.com/interview/leonid-finberg-shho-intelektualnisha-kniga-to-krashhe-vona-prodayetsya>. — Назва з екрана.
12. Содомира Х. Що і як ви будете в своєму житті?. — Режим доступу: <https://zbruc.eu/node/45790>. — Назва з екрана.

В статтю проаналізовані існуючі підходи до класифікації біографістики, здійснений пошук оптимальної класифікації з урахуванням видавничого аспекта. В результаті проведеного дослідження пропонується власна типологічна класифікація біографічних видань на основі біографістики, виданої в Україні в період з 2005 по 2013 роки. Розроблена типологічна класифікація може служити теоретичною основою для подальшого наукового осмислення біографічних видань і нон-фікшн книг в цілому.

The article analyzes the existing approaches to the classification of this biography, the search of optimal classification is carried out with taking into account of publishing aspect. As a result of this study the typology classification of biographical publications is suggested, based on biographical books published in Ukraine at period from 2005 to 2013. This typology classification can serve as theoretical basis for the further scientific comprehension of biographic editions and non-fiction books.

Надійшла до редакції 18 січня 2018 року